

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 40/00

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 21. júna 2000 predbežne prerokoval podnet [REDACTED], [REDACTED], vo veci zrušenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne z 10. júna 1998, rozhodnutia o zmene pomerného starobného dôchodku od 6. júna 1995 č. 35 56 067290 zo 17. júla 1998 a vo veci priznania starobného dôchodku od podania žiadosti a takto

r o z h o d o l :

1. Podnet [REDACTED] v časti týkajúcej sa prehodnotenia rozsudkov Okresného súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Bratislave o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru o d m i e t a z dôvodu svojej nepríslušnosti.

2. Podnet [REDACTED] v časti týkajúcej sa zrušenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. februára 2000 doručené podanie [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľka“), doplnené podaniami doručenými ústavnému súdu 4. apríla 2000, 27. apríla 2000 a 28. apríla 2000. Navrhovateľka sa svojím podaním domáha zrušenia rozhodnutia Sociálnej poisťovne z 10. júna 1998, ako aj

doplňujúceho rozhodnutia o zmene pomerného starobného dôchodku od 6. júna 1995 č. 35 56 06 7290 zo 17. júla 1998 a žiada, aby jej bol starobný dôchodok priznaný od podania žiadosti.

Okrem toho požaduje v jednom zo svojich doplnkov aj prehodnotenie rozsudkov Okresného súdu v Trenčíne č. 8 C 777/82 a Krajského súdu v Bratislave č. 13 Co 144/83 v konaní o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru z 31. mája 1983. Svoje podanie dokumentuje celým radom rozhodnutí orgánov štátnej správy (národných výborov) a súdov od roku 1968 týkajúcich sa jej nárokov v dôchodkovom zabezpečení, posúdenia zdravotného stavu a rozhodnutia o ňom (čiastočná invalidita, zmenená pracovná schopnosť), ako aj rozviazania pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa.

Posledným rozhodnutím je rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. decembra 1999, ktorým sa zamietlo dovolanie navrhovateľky voči uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 1999 č. k. 1 So 45/99 o výške starobného dôchodku.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) oprávnený konať o ústavných sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 130 ods. 3 ústavy je ústavný súd oprávnený konať o podnetoch, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie svojich práv. Z hľadiska obsahu podania ústavný súd kvalifikoval podanie navrhovateľky ako podnet.

Pri predbežnom prerokovaní každého podnetu ústavný súd skúma jeho predpísané náležitosti ustanovené v § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len

„zákon o ústavnom súde“), ako aj to, či nie sú dané dôvody na odmietnutie podnetu podľa § 25 zákona o ústavnom súde.

1. V súlade so svojou štandardnou judikatúrou ústavný súd nie je oprávnený rušiť rozhodnutia všeobecných súdov, prípadne ich nahrádzať svojimi vlastnými rozhodnutiami (I. ÚS 26/93, I. ÚS 15/94), ani ich potvrdzovať, rušiť či meniť (I. ÚS 40/95). Nakoľko navrhovateľka vo svojom podnete požadovala prehodnotenie označených rozsudkov Okresného súdu v Trenčíne a Krajského súdu v Bratislave, bolo treba jej podnet v tejto časti odmietnuť pre nepríslušnosť ústavného súdu na prerokovanie veci.

2. V ďalšej časti svojho podnetu navrhovateľka požadovala zrušenie rozhodnutia Sociálnej poisťovne. V tejto časti bol jej podnet odmietnutý z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pretože v ňom požadovala také konanie ústavného súdu, na ktoré tento na základe jej podnetu nie je oprávnený, hoci by (za splnenia procesných podmienok) o ňom mohol konať v inom konaní. Ústavný súd už rozhodol predtým, že: „...v rámci konania o podnete nie je ústavný súd oprávnený konať vo veciach, ktoré sú jednoznačne určené pre konanie upravené osobitne alebo na ktoré v rámci osobitných konaní nie je ani ústavou, ani zákonom zmocnený“ (I. ÚS 46/94).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. júna 2000